

naar selve Artiklen kan rammes efter Straffelovens Bestemmelser. Denne Indvending kan dog ikke anses for berettiget. Selv om Artiklen kan rammes efter Straffeloven, kan den særlig store Udbredelse, Løbesedlerne, Plakaterne eller Opslagene kan faa, eller den særlige Form, der er givet dem, meget vel begrunde, at der foreskrives særlig Straf for den paa denne Maade stedfundne Krænkelser. Dertil kommer, at medens de i Straffeloven omhandlede Freds- og Ærekrænkelser er privat Paatale undergivet, kan Overtrædelse af § 8, Stk. 1, paatales offentligt som Politisag, og det skønnes under alle Omstændigheder af Betydning, at enhver, der forulempes ved Indholdet af en Plakat, selv om selve Skriftet indeholder yderligere strafbare Angreb, i Stedet for at anlægge privat Straffesag kan faa Sagen vedrørende den gennem Plakaten stedfundne Forulempelse, behandlet som Politisag — altsaa paa en særlig let Maade.

Bestemmelse om Tiltale for Overtrædelse af § 8, Stk. 1, træffes af Statsadvokaten; denne træffer ligeledes Bestemmelse om, hvorvidt Begæring om Beslaglæggelse af Løbesedler m. v. skal fremsættes, jfr. § 17.

Regelen i Stk. 2 betyder, at Ansvaret for Indholdet af Løbesedler, Plakater m. v. fra et Bladforetagende bedømmes efter de for periodiske Skrifter gældende Regler.

Til § 9.

Efter Presseloven af 1851 § 11 tilkommer Berigtigelsesretten den, der føler sig personlig angrebet i et periodisk Skrift, og den, der ønsker at berigtige ham vedkommende Meddelelser i Skriftet, men Berigtigelsesretten gaar kun ud paa uden Betingelse at faa optaget: 1) Bekendtgørelse om Sagsanlæg og om Sagens Udfald eller 2) Henvisning til Berigtigelse i et andet Skrift.

Efter Forslaget gives der enhver Adgang til at berigtige ham vedrørende faktiske Meddelelser, som Skriftet har indeholdt, saaledes at der gives ham Valget imellem, om han i Skriftet vil lade optage en Berigtigelse eller blot en Henvisning til en Berigtigelse i et andet Skrift. Dette stemmer med, hvad der er foreskrevet i de fleste Lovgivninger. Da det imidlertid vil være uheldigt for den periodiske Presse, at Personer, der ganske periferisk har været omtalt heri, skal have Krav paa at faa en Berigtigelse optaget, har man ment at burde indskrænke den egentlige Berigtigelsesret til Tilfælde, hvor en Meddelelse i et periodisk Skrift har indeholdt Oplysninger af

faktisk Karakter, som er egnet til at paaføre den paagældende en ikke uvæsentlig Skade enten i økonomisk Henseende eller i Offentlighedens Omdømme. Med Hensyn til andre Meddelelser bliver herefter kun tilbage at benytte den gældende Presselovs Mittel: Henvisningen. Dette er næppe betænkeligt, idet de fleste Skrifter, naar de bliver gjort opmærksom paa en urigtig Meddelelse om faktiske Forhold, formentlig uden videre vil foranledige Meddelelsen berigtiget, men nægtes Berigtigelse, vil det, naar Forholdet blot er af nogen Betydning, næppe volde Vanskelighed at faa en Berigtigelse optaget i et andet Skrift, og en Henvisning hertil kan derefter kræves optaget i det første Skrift.

Som Betingelse for, at en Berigtigelse kan forlanges optaget, foreslaas det at kræve, at den maa indskrænke sig til faktiske Forhold, intet retsstridigt indeholde og ikke give Trediemand nogen Ret til at kræve en Berigtigelse optaget i Skriftet. Disse Betingelser svarer til dem, der stilles i den norske Straffelovs § 430.

Fra Pressens Side har man været betænkelig ved, at der overhovedet hjemles Ret til at forlange Berigtigelser optaget, idet man har ment, at en saadan Adgang maa befrygtes at ville blive misbrugt. Disse Betæneligheder vilde sikkert være begrundede, hvis Forslaget gik ud paa at indføre Adgang til Berigtigelse i Tilfælde, hvor en Person var utilfreds med et af Skriftet udtalt Skøn. Da Forslaget imidlertid kun hjemler Adgang til Berigtigelse af Oplysninger af faktisk Karakter og det endda kun, naar disse er egnede til at tilføje nogen en ikke uvæsentlig Skade, maa Faren for Misbrug af Betydning være saa ringe, at der kan bortses derfra. I denne Forbindelse kan ogsaa anføres, at den norske Straffelovs § 430 hjemler Adgang til Berigtigelse i videre Omfang end det foreliggende Forslag; efter denne Bestemmelse er et Skrift pligtigt at optage Imødegaelse af Meddelelser angaaende faktiske Forhold, naar dette begæres af nogen, hvem Sagen umiddelbart vedkommer, uden at det kræves, at Meddelelsen er egnet til at skade nogen.

Efter Forslaget skal Berigtigelser i Almindelighed begæres optaget snarest muligt og i hvert Fald inden en Maaned efter Offentliggørelsen. I Norge kan Berigtigelser i alle Tilfælde forlanges optaget inden 1 Aar efter Offentliggørelsen.

I visse Tilfælde vil det imidlertid kunne være vanskeligt for Redaktøren at afgøre, hvorvidt han er pligtig til at optage en Berigtigelse, ligesom en Berigtigelse kan have